بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

نحمدہٗ و نصلی علیٰ رسولہ الکریم

ہر طرف آواز دینا ہے ہمارا کام آج
جس کی فطرت نیک ہے وہ آئے گا انجام کار

مہدی دا ظہور

الراقم

علی محمد سیالکوٹی محلہ دار الیمن ربوہ

کوارٹر نمبر ۲۵

قیمت ہر دو حصہ پچیس ۲۵ پیسے

بسم اللہ الرحمن الرحیم ٭ نحمدہٗ ونصلی علیٰ رسولہ الکریم

منّے نہ کوئی منّے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

پڑھ بسم اللہ پہلے قلم اٹھاؤ ناں | پڑھ کے درود نبی پاک نوں پچاؤ ناں
جیہڑے نوروں ظاہر ہویا قادیاں وچ نور اے | منّے نہ کوئی منّے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

مدتاں توں لوگ جس مہدی نوں اڈیکدے | چودھویں صدی تے آیا وقت ٹھیک تے
چمکیا دوبارہ پھر مصطفےٰ دا نور اے | منّے نہ کوئی منّے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

ہو کے غلام احمد مصطفےٰ دا آیا اے | مصطفےٰ دے نور وچوں نور ایس پایا اے
نظر نہ آیا تیری اکھ دا قصور اے | منّے نہ کوئی منّے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

لکھاں مسلمان مرتد ہو جاوندے عیسائی سی | توڑ کے صلیب مہدی پاک نے دکھائی سی
فوت ہویا عیسیٰ قرآن وچ مذکور اے | منّے نہ کوئی منّے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

لنڈن وچہ جا کے گھر ربدا بنایا اے | توڑ تثلیث کلمہ لا الٰہ پڑھایا اے
اذان دی آواز اوتھوں جاندی دوردور اے | منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچہ ہویا مہدی دا ظہور اے

عقل ویکھو ماری گئی ایہ مسلم بھائیاں دی | زندہ کہندے عیسےٰ مدد کرے عیسائیاں دی
زندہ نبی اوہ ہے جہدا زندہ اج نور اے | منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچہ ہویا مہدی دا ظہور اے

مہدی دے غلام کیڈا صبر وکھاندے نے | مصطفےٰ دے دین پچھے اٹاں پتھر کھاندے نے
پتھر مارن لوک کہندے آوندا سرور اے | منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچہ ہویا مہدی دا ظہور اے

گالیاں سنان لگے شرم ایہ کردے نہیں | چینی وچہ پانی پا کے نک ڈوب کے مردے نہیں
کافر ایہ سانوں کہندے جہڑا ربدا مامور اے | منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچہ ہویا مہدی دا ظہور اے

گالیاں سناؤندیاں دے منہ بھی نہیں تھکدے | انہاں دیاں گالاں اسیں ایسے ہی نہیں اکدے
انہاں دا تے مذہبوں لیکے ایہو دستور اے | منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچہ ہویا مہدی دا ظہور اے

یا حسرۃً ہے قرآن وچ جیہنہ آوندا — افسوس انہاں بندیاں تے رب فرماندا
ہنسی ٹھٹھا کیتا آیا جیہڑا بھی ماموراے — منے نہ کوئی اساں آکھناں ضروراے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہوراے

پہلیاں نوں کدوں انہاں حلوا کھوایااے — جیہڑا بھی کوئی آیا انہاں کافر ٹھہرایااے
سولی تے چڑھایا بھیڑ شاہ منصوراے — منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضروراے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہوراے

چودھویں صدی دے رہ گئے مسلمان نام دے — سن کے اذان نہ مسیتے پیر پاوندے
خالی نے مسیتاں سینہ بھرلوپڑ اے — منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضروراے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہوراے

وچ ہے قرآن اللہ پاک فرماوندا — جھوٹا نبی ہووے جیہڑا قتل ہو جاوندا
اللہ پاک کہندے تیئیاں سالاں وچ — ضروراے منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضروراے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہوراے

جھوٹیاں دی کدے نہ تائید رب کردا اے — جھوٹا جیہڑا ہووے نال ذلت دے مردا اے
غور نال سوچ جے کچھ تیں شعوراے — منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضروراے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہوراے

اکھاں کھول دیکھ ذرا عقل دیا انیاں
لکھاں تے ہزاراں میرزا صاحب تائیں منیاں
رُدھ گئے میرزا صاحب مثل انگور اے
منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

مہدی دی گواہی دین چن سورج آنکے
لگے کا گرہن وچ ماہ رمضان دے
تیراں[۱۳] چن ستائی[۲۷] سورج آکھیا حضور اے
منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

علم روحانی دے خزانے ونڈے آنکے
سوں گیوں توں غفلت والی چادر تانکے
لٹے نہ خزانے تیرا اپنا قصور اے
منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

احمدی مجاہدو تسیں زور سارا لا دیو
مصطفیٰ دا دین ساری دنیا تے پھیلا دیو
حاسداں دے سینے تپن وانگ تنور اے
منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

کرے بکواس لکھیو مصطفیٰ دی شان وچ
غیرت آئی سنکے مہدی آخر زمان وچ
منع ہویا ظالم دل ہو گیا رنجور اے
منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

مصطفے اوہنے نائب کہیا ابن شیطان نوں | بدزبانی بند کر توں روک لے زبان نوں
قتل ہو جاسیں دسیا رب غفور اے | منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

بدزبانی دلوں جے توں باز نہ آویں گا | عرصہ چھ سالاں وچ ماریا جاویں گا
دتا اخباراں وچ کر مشہور اے | منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

موت کیویں آؤن لگی ویکھو لیکھرام دی | پیشگوئی پوری ہوئی مہدی امام دی
ہندا جاوے لیکھو دنوں دن مغرور اے | منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

عین او گھڑی وقت ویلا جدوں آیا اے | اللہ دے فرشتے آکے خنجر چلایا اے
لبھیا نہ قاتل ڈھونڈ تھکے دور دور اے | منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

رستہ توحید دا آ کے مہدی دسیا | حق آیا باطل ہن جاوے ویکھو نسیا
قتل آ کیتے جیہڑے خصلت سور اے | منے نہ کوئی منے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچ ہویا مہدی دا ظہور اے

مہدی دے مقابلے تے آیا جیہڑا ہار ریا — کرکے ذلیل رب دُنیا وچہ مار ریا
دلوندا سزا ہے رب کرے جو قصور اے — منّے نہ منّے کوئی اساں آکھنا ضرور اے

قادیاں وچہ ہویا مہدی دا ظہور اے

چناب دے کنارے شہر ربوہ لبایا اے — کلر تے تھوراں تائیں رب بھاگ لایا اے
ربوہ دیاں گلیاں ساتوں مثل کوہ طور اے — منّے نہ منّے کوئی اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچہ ہویا مہدی دا ظہور اے

کلراں نوں ویکھو بھاگ لایا اے باری اے — بحر عرفان والا ہویا ایتھوں جاری اے
قادیاں ربوہ ہوئے دُنیا وچہ مشہور اے — منّے نہ کوئی منّے اساں آکھناں ضرور اے

قادیاں وچہ ہویا مہدی دا ظہور اے

دن رات پڑھدے درود نبی پاک تے — بنیاد دے سردار اُس سید لولاک تے
جیدا جہان اتے پھیل گیا نور اے — منّے نہ کوئی منّے اساں آکھناں ضرور اے

قاں وچہ ہویا مہدی دا ظہور اے